

הסברה

איך מטהרים שקץ?

מנוער, שעזב את הארץ לארצות-הברית. היא מצאה משרה כמנהלת-חשבונות ב- הברה גדולה בחיפה. התארגנה לה בחייה החדשים.

השנים הקשות. ואז הכירה את ישראל, אל, נהג מיכלית. לאחר שנכנסה להריון והוא סירב לשאתה, ניתק הקשר בניגמה. למרות שנשארו ידידים.

כשנולד אורי, החלו השנים הקשות. לא אחר שדחתה את עזרתו של ישראל, לא היה מי שיעזור לה.

בימים אלה חגגה מירה את יום הולדתה ה-27. היה זה יום הולדת שמת. נראה היה עשהנים הקשות חלפו. אורי היה כבר בן שלוש. ישראל התגלה כאב מסור, נמשך אל בנו (למרות שזה לא ידע כלל שהוא אביו, קרא לו ישראל) ולפני זמן-מה חזר לחיות שוב עם מירה.

הפיתות שחסרו. למטיבת השמחה הגיעו משה-ינחום גם אחיה של מירה, אבי בן ה-18, ואחותה דליה. לפתע החליט משהו שחסרות פיתות. אבי, שרק שבר עיים לפני כן הוציא רשיון נהיגה, התנדב ללכת להביא. הוא צירף אליו את אורי הפספוס, את דליה אחותו, ויצא לקנות פיתות.

התאונה אירעה בצומת ליד הכניסה ל- שדה-התעופה של חיפה. מכוניתו של אבי התנגשה במכונית שנייה. מכוניות עצרו בחריקה, נוסעיהן זינקו לעוור. אבי הוצא מאחורי ההגה, המום אך ללא פגע. אחותו דליה נפצעה. אורי היה מת.

תחבורה

סייר - כמו שוטר

המלחמה שינתה הרבה גורלות, הרבה מושגים. לפניה, היתה זו, לרבות אורי- חים שאלה מכרעת: האם יש לסיירי הבטיחות סמכות לעצור נהג, לקבל ממנו את פסטי האישיים — בדומה לסמכותו של שוטר?

בימים אלה, השיב על כך בית-המישפט. השאלה הועלתה, עוד טרם המלחמה, על-ידי אירגון בעלי אופנועים וקטנועים, והובאה לבדיקה בפני שופט-השלום התל-אביבי דוד שור.

שאלה נוספת שהוצגה בפני השופט: האם גם הוראת חבישת קסדות-מגן, על-ידי רוכבי אופנועים, בתחומי הערים, הינה חוקית לשומרי החוק אינם חוקיים? העולם הזה (1893).

הקסדה — מסוכנת. כדי לבדוק שא- לות אלה, יצא נציג האירגון, כשהוא רכוב על קטנוע ואינו חובש קסדה. כאשר נעצר על-ידי סייר, סירב גם למסור לו את פרי טיו האישיים.

בפני בית-המשפט, הסתמך נציג האיר- גון, בעזרת סיניגוריו, עורכי-הדין אביגדור פלדמן — ממשדו של עורך-הדין אמנון זכרונני — ואהרן ברקאי — על גקודות משפטיות, וכן על פסק-הדין קודם של שופט-השלום וינוגרד, שקבע כי לסיירים אין הסמכויות הללו.

כן הציג הנציג בפני השופט עדויות על מחקרים רפואיים המצביעים על כך ש- הקסדה עלולה להזיק, במקרים מסוימים, יותר מאשר להועיל, טען גם כי הקסדה המסורבלת עומדת בניגוד לתקנת החעבור, רה, המחייבת נהג לנהוג בזהירות.

פסק-הדין — בטל. בינתיים היתה ה- מלחמה, והגושא כולו הפך לשולי ופעוט- ערך — ביחוד כאשר מרבית הנהגים עדיין מגויסים.

אולם בית-המשפט חייב להשלים את עבודתו, וכך נתן השופט שור את הח- לטתו.

פסק-הדין: שומרי החוק הם כן חוקיים. לסיירים ישנן הסמכויות שהועלו ב- שאלה — בדיוק כמו לשוטר (בינתיים גם בוטל פסק-דינו של השופט וינוגרד בני- דון).

אם הקסדה מסוכנת לבטיחות ולזהי- רות — זו שאלה שעל המחוקק לדון בה. אולם כל עוד החוק הוא כמו שהוא — חובה לחבוש קסדות.

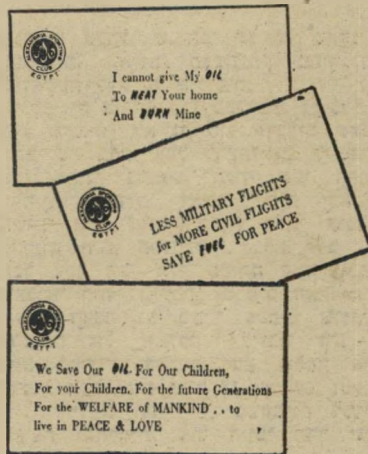
● אינני יכול לתת לך את הנפט שלי כדי לחמם את ביתך — ולשרוף את ביתי.

● פחות טיסות צבאיות למען יותר טיסות אזרחיות. חסוך דלק למען השלום.

● אנו חוסכים את הנפט שלנו למען ילדינו, למען ילדיך. למען דורות העתיד, לטובת המין האנושי, לחיות בשלום ואהבה.

כרטיסי ברכה אלה, ודומים לאלה, נש- לחים לאחרונה מרחבי העולם הערבי ל- רחבי העולם המערבי. הם שונים בצורתם ובנוסחתם — אך מטרתם אחת: להציג את סחטני הנפט הערביים כרוצפי שלום, חסיכון, וטובת המין האנושי.

לחנוק. לוא היו הערבים ישראלים, הם היו מסתפקים, בכביצוה הסחיטה המוגזמת- טלית שלהם, בידיעה כי באמצעות חרם

כרטיסי הברכה

איך להצדיק את הבתלי-צודק?

הנפט הם אוזנים את העולם כולו בצווארו, יכולים לחנוק אותו בן רגע, ולחלוב אותו כרצונם. ישיבתם כיום על בארות הנפט של העולם, מבטיחה להם את כניעתו המחולטת.

אלא שהערבים אינם ישראלים, אלא רק ערבים. משום כך, הם מבינים יפה את חשיבות דעת הקהל בעולם — גם כשכל הקלפים בידיהם — את כוחה של הסברה נאותה ויחסי-ציבור מקצועיים.

כך, הם מפעילים, ברחבי העולם, מסע הסברה אינטנסיבי, שכרטיסי ברכה אלה הם חלק ממנו.

הגיב השבוע איש משרד החוץ, שקיבל כרטיס כזה בטעות: "אנחנו עוד צריכים ללמוד הרבה מהערבים, בתחום ההסברה."

דרכי אדם

זווות ביום ההולדת

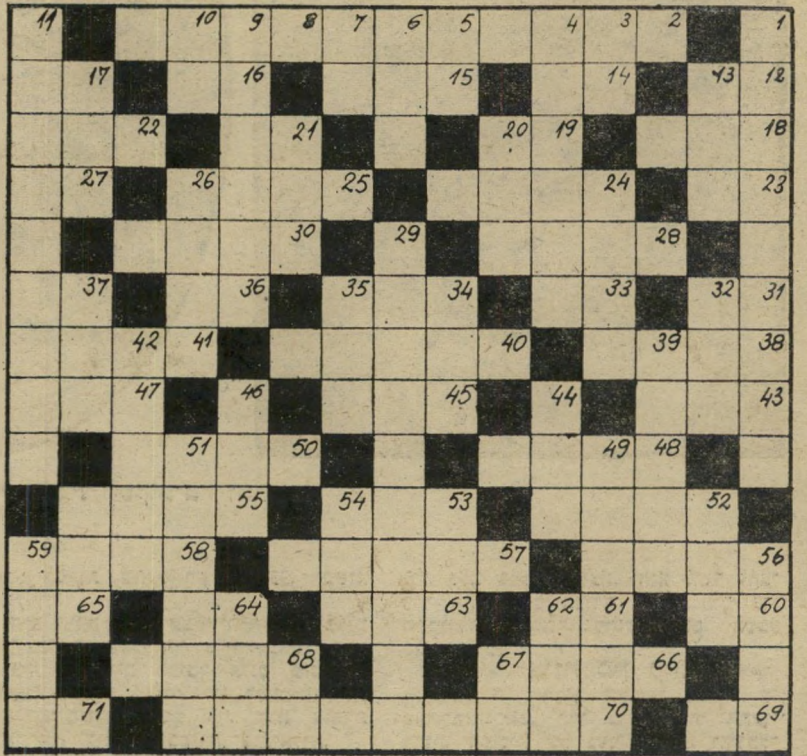
היה זה לפני ארבע שנים, שמירה*, ילדת קיבוץ שדה-ינחום שליד הכינרת, גילתה שהיא בהריון. ידידה, ישראל, לא היה נכון לנישואין, ומשפחתה לחצה עליה לעשות הפלה.

מירה התנגדה, ילדה את תינוקה ללא אב. ישראל היה נכון להכיר באבהותו, אולם מירה סירבה לקבל זאת ממנו. הע- ניקה לתינוק, אורי, את שם משפחתה שלה.

חיים חו-לים. היא נאלצה להקריב הרבה כדי לגדל לבדה את ילדה.

לוא היתה נשאת בקיבוץ, היו חיה קלים יותר, אולם לפני שש שנים החליטה מירה לעזוב את המשק, עברה לגור ב- קריית-חיים. אולי קרצו לה חי העיר. אולי השפיעה על החלטה פרידתו של ידידה

* השם בדוי.

מאונץ:

כוב, 69. מצבה, 70. קיבוץ במרכז הארץ, 71. מספיק.

מאונץ:

- גיבור תלחי, 3. מערב, 4. נוצרים שבאו לכבוש את ארץ הקודש, בימי ה- ביניים, 6. מיכל לגוזלים, 7. מטבע יפני, 9. ריפובליקה בדרום אמריקה, 10. עיר כותנים מצרית עתיקה, מול אסואן, 11. מנהיג רביזיוניסטי, 13. עובר בית-מרחץ, 17. החליק, 20. זבל, 21. תבואה, 24. חוסר מעש, 26. מופתע, 29. תרגום השבעים, 32. חומר המשמש לבנין, 34. עפר, אדמה, 35. מלאך, 37. דמות נשית ממגילת אסתר, 39. זה שיקבל את רכושי לאחר מותי, 42. צום, 44. סוס צעיר, 46. גרוש, תפוס בכל נפחו, 49. עדשה בת 180 מעלות, 51. מדינה בארה"ב, 52. מחקר וידע המבוססים על עובדות, 53. שמו הפרטי של שר החוץ, 54. מושג בתעופה על-קולית, 56. גאון, 59. קמפון, 62. אסף, ושם זה ליד זה, 64. יישות, מציאות, 67. לא טוב, 68. רחמנא ליעלן (ר"ת).
- נשיא, מעצמה, 12. מתקייט, 14. מביא בבריתו של אברהם אבינו, 15. להיכן? 16. אבר בגוף, 17. חלק אחורי, 18. ריקוד, מחול, 19. ענף עבה של עץ, 21. תו נגינה, 22. ענף שבני ישראל אכלו במדבר, 23. מן שאכלו בני-ישראל במדבר, 24. גרש, סילק, הרחיק, 25. ממתק, 27. מפליג, 28. מעשר המכות, 30. עובר ממקום למקום, 31. הלך, 33. נוול בגוף, 34. דרוך, חרות, 36. תו נגינה, 37. סוג מין, 38. שאינו סמך, קלוש, 40. צייר אמפרסיוניסטי צרפתי, 41. בריקדה, 43. זכות לבטל החלטת רוב, 45. צמח הקרוי מטה אהרון, 47. גול שוד, 48. אשה חברה לחיים, 50. מהומה אנדרלמוסיה, 52. גואל פודה, 53. מקוה מים ימה, 55. טפס כסיל שוטה, 56. ענוג רך, 57. דבורה היתה כזאת, 58. חיבור חלק ממתכת על ידי חימום, 60. בית בליעה, 61. עיר בהולנד, 63. קו ניצב, 64. קוסם מכשף, 65. מוכיר האויב הראשון, 66. ציה מדבר, 68. שקר

חשבוץ 1901

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור, כפל וחילוק, יש לאצוא איוו סיפרה מציין כל סמל של ריבוע.

